

„Hristos iartă, vindecă și ridică pe cel bolnav”

În Duminica a 4-a după Paști, a Vindecării slăbănogului de la Vitezda, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învățătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală. Preafericirea Sa a subliniat că, în esență, pasajul evanghelic citit în cadrul Sfintei Liturghii (Ioan 5, 1-15) ne arată că „Hristos iartă, vindecă și ridică pe cel bolnav și păcătos”.

Întâistătorul Bisericii noastre a enumerat învățăturile duhovnicești ce se desprind din Evanghelia Duminicii a 4-a după Paști. „În primul rând, vedem că Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul, merge din proprie inițiativă la scaldătoarea Vitezda ca să vindece un om bolnav de 38 de ani, pentru că nimeni din mulțimea de oameni care se aflau în jurul său nu l-a ajutat să intre în scaldătoare. În al doilea rând, cunoscând pocăința prin suferință a acestui om bolnav, Mântuitorul Iisus Hristos îl vindecă zicându-i: «*Ridică-te, ia-ți patul tău și umblă*». Aceste cuvinte zicându-le El, bolnavul s-a vindecat. Și era o zi de sâmbătă. Prin aceasta, *Mântuitorul ne arată că binele trebuie făcut în orice zi: și în zi de sărbătoare, și în zi de lucru, pentru a arăta iubirea milostivă față de cei aflați în nevoi.* În al treilea rând, învățăm din Evanghelia de astăzi că, îndată ce a fost vindecat, omul paralizat a mers la Templu ca să-l mulțumească lui Dumnezeu pentru vindecarea sa, învățându-ne și pe noi să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru orice binefacere primită de la El. În al patrulea rând, vedem că Mântuitorul Iisus Hristos îl sfătuiește discret, ca un Duhovnic

desăvârșit, pe acest om care a fost paralizat și vindecat de El, zicându-i: «*lată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești ca să nu-ți fie ție ceva mai rău*». Prin aceasta vedem că *Mântuitorul Iisus Hristos nu judecă și nu ceartă pe nimeni înainte de a-l ajuta, de a-l ridica dintr-o stare de suferință și de umilință*. În al cincilea rând, vedem că acest bolnav paralizat de 38 de ani, care a fost vindecat, îndată ce a aflat că Iisus din Nazaret l-a vindecat, a început să-L mărturisească printre iudei spunând că El este Cel care l-a făcut sănătos. Deci, a devenit un recunoscător al binelui primit și un mărturisitor al lucrării dumnezeiești care s-a arătat lui prin Mântuitorul Iisus Hristos”, a reliefat Părintele Patriarh Daniel.

Preafericirea Sa a subliniat că Mântuitorul Hristos cunoaște suferința omului, dar și pocăința și smerenia fiecăruia. „De ce S-a dus Iisus spre acest om bolnav, paralizat de 38 de ani? Pentru că Iisus a văzut că acest bolnav nu are om care să-l ajute (...). Pentru că nu avea om care să-l ajute, Însuși Fiul lui Dumnezeu Cel veșnic S-a făcut Om și a venit spre acest bolnav ca să-l vindece. Dar, spre surprinderea bolnavului, Iisus nu a venit să-l ajute să intre în scaldătoare, ci a venit să-l vindece prin cuvânt. Iar bolnavul s-a ridicat, plin de credință întărită prinsuferință și pocăință, și-a luat așternutul pe care ședea și a mers la Templu să-l mulțumească Domnului pentru vindecarea sa”, a arătat Patriarhul României.

În continuare, Preafericirea Sa a precizat faptul că slăbănogul de la Vitezda, deși era înconjurat de o mulțime de oameni, el se simțea neajutorat și singur. „Deși erau mulți oameni în jurul său, mulțimea părea un pustiu, fiindcă individualismul și nepăsarea celor din jur față de suferința lui le-au făcut inimile pustii. Omul de la Vitezda, care suferea de paralizie de 38 de ani, nu era un om în pustie, în singurătate, ci era om între oameni, dar oameni nemilostivi”.

„Mântuitorul este icoana Duhovnicului desăvârșit”

Părintele Patriarh Daniel a mai subliniat că slăbănogul de la Vitezda, pe lângă multa sa răbdare, fără răzvrătire sau cărtire, pe lângă smerenia lui, mai avea o calitate ce consta în recunoștința pentru binele făcut. „Prin aceasta, omul vindecat de la scaldătoarea Vitezda devine pentru noi un dascăl al recunoștinței, al mulțumirii imediate aduse lui Dumnezeu”. Preafericirea Sa a mai precizat că Mântuitorul Iisus Hristos S-a arătat în convorbirea cu slăbănogul vindecat Duhovnic desăvârșit. „Mântuitorul nu ceartă pe cel bolnav, ci mai întâi îl vindecă, nu divulgă păcatul lui ca să nu-l umilească și nu-l lasă nici indiferent, ci îl sfătuiește, îl îndrumă, ca să trăiască o viață duhovnicească în ascultare de Dumnezeu. În această Evanghelie, *Mântuitorul este icoana Duhovnicului desăvârșit, este icoana duhovnicului care ajută, ridică pe cel umilit de păcat și de boală, care cunoaște intensitatea pocăinței celui care trece prin suferință și care vrea să recupereze demnitatea umană și să reintegreze în comunitatea umană pe cei care sunt izolați din cauza bolii, pe cei*

care sunt suferinzi, pe cei care sunt neglijați”, a arătat Întâi-stătătorul Bisericii noastre. „Biserica întreagă este Vitezda cea nouă, Casa milei, cum se numește în ebraică Vitezda, Casa îndurării, Casa harului sau Casa milostivirii – a spus Preafericirea Sa –, și așa noi înțelegem mai bine că Biserica este spital vindecător de boli sufletești și trupești.” În modul cel mai deplin, vindecarea sufletului și trupului ni se dăruiește prin Sfânta Taină a Euharistiei, a mai precizat Patriarhul României.

„Slujbele Bisericii sunt o vindecare de singurătate, de neliniște”

La final, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel ne-a îndemnat pe toți ca, în această perioadă grea prin care trece omenirea, să ne rugăm Mântuitorului Iisus Hristos să vină spre noi ca să ne ridice din suferință, așa cum l-a vindecat și pe slăbănogul de la scaldătoarea Vitezda. „În această perioadă de pandemie, când foarte mulți oameni suferă sufletește de singurătate, de anxietate, de spaimă, de nesiguranța zilei de mâine, de teama de îmbolnăvire sau teama de moarte, să ne rugăm Mântuitorului Iisus Hristos să vină spre noi, spre sufletul nostru și spre casele noastre, ca să ne ridice din suferință, singurătate și întristare și să ne dăruiască bucuria pe care a dăruit-o omului de la Vitezda pe care l-a vindecat. De asemenea, în această perioadă suferim și pentru faptul că iubiții noștri credincioși nu pot participa fizic la slujbele din biserici. Avem speranța că nu peste mult timp ne vom putea reîntâlni la slujbele Bisericii, chiar dacă la început ele se vor săvârși în afara locașului de cult. Slujbele Bisericii sunt o vindecare de singurătate, de neliniște. Slujbele ne aduc pace și bucurie prin prezența lui Hristos în Sfintele Taine”, a spus Preafericirea Sa.